

Madame Jeanne-Marie Guyon

Kako dožívatí

Boga

v molítvì

Izvirnik:
Madame Guyon: **Experiencing God Through Prayer**
Copyright © 1984 by Whitaker House, New Kensington, PA 15068, USA
www.whitakerhouse.com

Slovenska izdaja:
Kako doživljati Boga v molitvi
www.ekaris.net/kdb

Z dovoljenjem ameriškega založnika izdano v slovenščini kot brezplačna elektronska knjiga.
Svetopisemsko besedilo v tej knjigi je vzeto iz www.biblija.net, Standardni slovenski prevod (SSP).
Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem.
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-534.3(035)(0.034.2)
GUYON, Jeanne-Marie
Kako doživljati Boga v molitvi [Elektronski vir] / Jeanne Guyon ;
prevod Boštjan Cerk. - El. knjiga. - Ljubljana : Karis, 2016
Prevedeno po: Experiencing God through prayer
ISBN 978-961- 94065-0- 2 (pdf)
285904128

»Blagor lačnim in žejnim pravičnosti,
kajti nasičeni bodo.«

Jezus Kristus

»Okusite in glejte, kako dober je GOSPOD.«

(Psalm 34,9)

Kazalo

UVOD V ZBIRKO »MOLITEV JE DIALOG«	7
PREDGOVOR	9
UVOD	11
ŽEJA PO BOGU	13
PREMIŠLJEVANJE SVETEGA PISMA.....	16
ZAČETEK POTOVANJA	19
NAGRADA TIŠINE.....	23
OBDOBJA SUŠE	25
POT K POPOLNOSTI	27
GRENKO IN SLADKO	29
LJUBEZEN, KI SPREMINJA	31
ODLOŽITE STARO	33
OSREDNJA MOČ	35
VSTOPANJE V MOLITEV BREZ NAPOROV	37
TIŠINA V BOŽJI PRISOTNOSTI	41
PREISKOVANJE SEBE.....	43
MOTNJE.....	45
VNAPREJ PRIPRAVLJENA MOLITEV	47
MOLITEV ŽRTVOVANJA	49
VODSTVO SVETEGA DUHA	53
BOŽANSKA ODVISNOST	55
SVETI DUH V MOLITVI.....	59
ŠTVARI SRCA	63
KONČNI CILJ	67
PRIZADEVAJTE SI, DA SPOZNATE BOGA	71
POMEMBEN DODATEK	75
LITERATURA	77

UVOD V ZBIRKO »MOLITEV JE DIALOG«

Prava molitev je res dialog, obojestranska komunikacija z Bogom, ki se je učimo in jo razvijamo tako kot v pristnih medosebnih odnosih z ljudmi. Ker pa nam, ki smo s časom in s telesom omejena bitja, ni tako lahko dojeti, kaj na našo molitev odgovarja večni, neomejeni Bog, nam je On pomagal s praktičnimi, pisnimi navodili. Iz Svetega pisma spoznavamo Boga, kako pravilno moliti in tudi kako sprejemati njegovo dobroto: pomoč v stiski, usmeritev, modrost, vzgojni opomin, mir, veselje ter še mnogo drugih odgovorov in darov, ki jih On v popolni ljubezni daje svojim otrokom.

Veliko nasprotovanj in zmede sicer obstaja glede tega, ali je Sveto pismo zares Božja beseda, navdihnjena od Boga, in ali je zanesljiv temelj za naše življenje. Knjige v tej zbirki predpostavljajo, da je odgovor na ti dve vprašanji popolnoma zanesljiv: da! Verovanje v Boga, kot nam ga razodeva Sveto pismo, tudi ni v nobenem nasprotju z razumsko logiko, samo prave razlage potrebujemo. Utemeljene odgovore na sporna vprašanja glede vere je koristno najti, in poišče jih lahko vsak, ki to želi. Omenimo le enega od avtorjev, ki uspešno odgovarjajo nanje: Clive S. Lewis je napisal znano knjigo *Mere Christianity*, ki je izšla tudi pri nas (prva izdaja z naslovom *Zakaj Bog* in druga *Golo krščanstvo*).

Zdaj pa se posvetimo molitvi. Iz Svetega pisma vemo, da se Bog veseli prave molitve in nas tudi nagrajuje za čas, ki ga na ta način posvetimo Njemu. Jezus Kristus, Božji sin in naš popolni zgled, od svojih učencev pričakuje, da molijo k Bogu kot svojemu nebeškemu Očetu in da pri tem ne opešajo. Z zgledom in tudi z besedami nam je pokazal, da eno uro na dan za intimen odnos z Bogom ni preveč. To pa lahko z veseljem upoštevamo le, če pravilno razumemo in doživljamo Boga kot ljubljeno osebo, s katero hočemo preživljati čas, ker vemo, da nas to izpolnjuje in bogati bolj kot karkoli drugega.

Pri tem nam lahko precej pomaga knjižica *Kako doživljati Boga v molitvi*, ki je prva v naši zbirki. Še bolj kot o različnih oblikah molitve nas uči pravilne naravnosti do Boga in kako ga spoznavati kot nebeškega Očeta. Ne glede na to, kako dolgo smo že kristjani, nam nauki in spodbude priznane krščanske avtorice Madame Guyon lahko veliko koristijo, da duhovno zrastemo in se utrdimo v pomembnih resnicah Božje besede.

Pot do Boga je odprta! Dostop k Bogu Očetu prejemamo vsi, ki verujemo, da je Jezus Kristus Božji sin in da nam po njem govori Bog. Vsem ljudem, ki po veri in poslušnosti Jezusu postanejo Božji otroci, Bog daje tudi pomočnika in učitelja, svojega Svetega Duha – On nam pomaga razumeti Sveto pismo kot osebno sporočilo nebeškega Očeta, ki je ljubezen; On nas uči moliti k Bogu ter slišati in sprejeti njegove odgovore. Nikomur ni treba iskati zgledov in nasvetov pri duhovnih gurujih in raznih religijah. Jezus Kristus je edina pot do Boga. Jezusa pa lahko najdejo vsi, ki globoko spoštujejo in častijo Boga in želijo živeti po Božji volji, ne glede na to, v kateri religiji so. Naš Stvarnik namreč zanesljivo ve, kateri so njegovi, in jih bo pripeljal k sebi.

Če morda še niste globoko v sebi prepričani, da pripadate Bogu, da vas on ljubi, da vas je poklical in da imate odprt dostop k Njemu, vam bo morda pomagal dodatek na koncu te knjižice. Ali pa bo to zavedanje prišlo kasneje, ko se praktično učite doživljati Boga v pristnem osebnem odnosu z njim. V vsakem primeru pa ga iščimo v molitvi in v Njegovi besedi, z vsem srcem, z vero in iskreno željo, da ga spoznamo – in gotovo se nam bo dal najti, vsak dan.

prevajalec

PREDGOVOR

Ta skromna knjiga Madame Jeanne Guyon je zakladnica duhovne modrosti. V njej so čudoviti biseri resnice, ki jih je lahko razodel samo Božji Duh.

Že vrsto let sem zelo cenila ime Jeanne Guyon, ker so jo omenjali pomembni krščanski avtorji, kot so Andrew Murray, Watchman Nee, Hudson Taylor in Jesse Penn Lewis. Ker pa nisem mogla najti nobenega njenega dela, sem se podala na mednarodno iskanje v upanju, da odkrijem katerega izmed njenih zgodnjih rokopisov. Ko sem končno našla to knjigo, sem takoj vedela, da jo morajo spoznati tudi kristjani našega stoletja. Strukturo stavkov in jezik sem priredila današnjemu bralcu, globoka resnica pa je ostala nedotaknjena.

Madame Guyon je bila posebna Gospodova služabnica. Živela je v pokvarjeni družbi Francije pred več kot štiristo leti in je bila sedem let v zaporu zaradi javnega priznanja svoje predanosti Bogu. Njene avtoritativne in navdihujoče besede spodbujajo vsakega, da svojo pozornost preusmeri stran od zemeljskih motenj in začne aktivno spoznavati Boga.

Upam, da ne boste le izkusili prisotnosti Boga na svež in čudovit način, ampak da si boste želeli te resnice deliti tudi z drugimi.

Donna Arthur

UVOD

Ta preprosta knjiga ni bila namenjena tisku. Napisana je bila za nekaj posameznikov, ki so želeli ljubiti Boga z vsem svojim srcem. Zaradi velikih blagoslovov, ki so jih prejeli ob branju rokopisa, pa so želeli dodatne izvode, zato sem se strinjala, da jo izdam v knjižni obliki. Svoje pisanje prepuščam kritiki utrjenih in izkušenih kristjanov.

Moj namen je, da s pomočjo te knjige vplivam na ljudi, da bodo ljubili Boga in mu uspešno služili.

Pisala sem v preprostem in lahkotnem slogu, da bi si lahko vsi, tudi duhovno nepoučeni in neizkušeni zaželeli biti resnično predani Bogu.

Če berete brez predsodkov, boste odkrili, da je tudi v najbolj običajnih stavkih skrivnostna Božja moč, ki bo povzročila, da boste iskali srečo, ki jo lahko uživa vsak – in bi jo tudi moral.

Popolnost je lahko doseči, ko iščemo Boga, ki je prišel prebivat v nas. Nekateri bralci se morda ne bodo strinjali in jim bo prišla na misel vrstica Svetega pisma »*Iskali me boste in me ne boste našli*« (Janez 7,34), vendar Jezus v Mateju 7,7 pravi: »*Iščite in boste našli!*«

Bog ne nasprotuje samemu sebi. Res je, da ga ta, ki ga išče, a ni pripravljen zapustiti svojih grehov, ne bo našel. Toda tisti, ki išče Boga in zapusti svoje grehe, ga bo gotovo našel.

Ker svetost mnoge straši in se zdi, da je težko dobiti odgovore na molitve, mnogi pogosto nimajo poguma niti za ta prvi korak. Toda ko razumete, kako preprosto je moliti in najti radost, boste uživali v živahni in prodorni molitvi. Namen te knjige je, da razblini mite in predstavi dobre učinke molitve.

Če bi le vedeli, kako močno nas Bog ljubi in si želi govoriti z nami, sami sebi ne bi postavljali nemogočih standardov. Pa tudi

nič nam ne bi moglo vzeti poguma pri tem, da sprejemamo dobre stvari od Boga. Saj je vendar njegov resničen in iskren namen, da nam podari dobre stvari. *»On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril?«*

Dovolj poguma in vztrajnosti imamo za svoja zemeljska opravila, toda v Božjem kraljestvu je potrebna samo ena stvar: biti moramo bolj podobni Mariji kot Marti. Jezus nam pravi: *»... le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet«* (Luka 10,42). Mariji je bilo najbolj pomembno, da se osredotoči na spoznavanje in poslušanje Jezusa. Če ste izmed tistih, ki verjamejo, da ni lahko najti Boga, vas prosim le, da mi prisluhnete in potem ta pristop uporabite sami. Lastna izkušnja vas bo prepričala bolj kot karkoli drugega.

Dragi bralec ali bralka, preučujte to knjigo z iskrenim srcem in s ponižnimi mislimi. Če berete z namenom, da bi kritizirali, ne boste imeli koristi od tega. Moja želja je, da boste ob njenem branju zahrepeneli po tem, da se popolnoma predate Bogu.

Bog je močno užaloščen zaradi pomanjkanja zaupanja svojih otrok. Veseli pa se, ko pridemo k Njemu v preprosti, otroški zaupljivosti.

Zaradi lastnega odrešenja si prizadevajte najti Božjo ljubezen in prav gotovo jo boste prejeli. Sadovi vaše hoje za Gospodom vam bodo prinesli mnogo sreče.

Ta knjiga je bila napisana, da vas vzgoji v molitvi, in ne da bi koga prizadela. Tisti, ki si zares želijo spoznati resnico, jo bodo našli.

Jeanne Guyon

1. poglavje

ŽEJA PO BOGU

Vsak je zmožen moliti, vendar mnogo ljudi napačno misli, da v to niso poklicani. V resnici pa smo tako kot v odrešenje vsi poklicani tudi v molitev.

Sveto pismo nam zapoveduje, naj molimo neprenehoma (1. pismo Tesaloničanom 5,17). Molitev ni nič drugega kot obračanje našega srca k Bogu in sprejemanje njegove ljubezni.

Premišljevanje Božje besede v molitvi je koristno in vredno truda, vendar ga pozna le malo ljudi. Če iščete odrešenje, pa meditativna molitev ni tisto, kar Bog zahteva od vas, ali kar bi vam jaz priporočala.¹

Ste žejni tistih živih voda, ki jih je Jezus obljubil, ko je rekel: *»Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije«* (Janez 7,37)?

Ali ste utrujeni od tega, da se počutite kot *»razpokane kapnice, ki ne držijo vode«* (Jeremija 2,13)?

Potem pridite, sestradane duše, pridite in se nasitite!

Pridite, prinesite svoje težave, slabosti, bolečino in bedo in boste potolaženi!

Pridite, ki ste slabotni in bolni, in boste ozdravljeni!

Pridite, približajte se svojemu Očetu, ki si želi, da bi vas objel s svojimi ljubečimi rokami!

Pridite, uboge, tavajoče ovce, nazaj k Pastirju!

Pridite, grešniki, k svojemu Odrešeniku!

¹ Če iščete odrešenje, ste vabljeni, da preberete dodatek na koncu te knjižice (op. prev.).

Pridite vi, ki ste še nepoučeni o duhovnih stvareh! Niste nezmožni moliti!

Naj pridejo vsi, brez izjeme! Kajti Jezus Kristus je poklical vsakega človeka.

Kljub vsemu pa tisti brez predanega srca ne spadate zraven. Vaše srce mu namreč mora biti predano, preden lahko sprejmete Njegovo ljubezen.

Pridite torej, dajte svoje srce Bogu in se naučite poti molitve.

Si želite to? Potem vam bo lahko moliti. Sveti Duh je po svojih darovih in milosti popolnoma navadnim ljudem omogočil, da molijo z velikimi učinki.

Molitev vam pomaga doseči popolnost, ker lahko z njo vztrajate v Božji prisotnosti. »*Hodi pred menoj in bodi popoln*« (1. Mojzesova knjiga 17,1). Molitev nas privede v prisotnost Boga in nam omogoči, da ostanemo tam neprekinjeno.

Pri tem pa obstaja ena zahteva, ki jo morate vedno upoštevati. Ne bo vplivala na zunanje delo, zato jo lahko izpolnjujejo vladarji, duhovniki, vojaki, otroci in delavci, skratka – vsi.

Ta preprosta zahteva je, da *se morate naučiti moliti iz svojega srca, in ne iz svoje glave.*

Človeški um je namreč tako omejen v svojem delovanju, da se lahko osredotoči le na eno stvar naenkrat. Toda molitve, ki prihaja iz srca, razum ne more prekiniti. Nič ne more prekiniti te molitve razen zmedene naklonjenosti srca. Ko pa enkrat užijete Boga in prijetnost njegove ljubezni, boste ugotovili, da je nemogoče usmeriti svojo naklonjenost in pozornost na karkoli drugega kot nanj.

Spoznala sem, da je lahko doseči prisotnost Boga. On si želi biti z nami bolj, kot si ga mi želimo iskati. On se nam želi dati veliko bolj in hitreje, kot si ga mi želimo sprejeti. Vedeti moramo le, *kako* iskati Boga, to pa je bolj preprosto in bolj naravno kot dihanje.

Oh, ljubljani, ne imejte se za neustrezne. S pomočjo molitve lahko živite v Božji prisotnosti s tako malo truda, kot živite z zrakom, ki ga pravkar dihate.

Ali ni greh, če zanemarjamo molitev? Ne bo vam treba več živeti tako, ko se naučite tega preprostega načina.

Zdaj pa pripravimo svoja srca, saj začnemo naše preučevanje molitve.

2. poglavje

PREMIŠLJEVANJE SVETEGA PISMA

Na dva načina vas lahko uvedem v molitev: prvi je premišljevanje Božje besede, drugi pa branje Besede in potem njeno premišljevanje v molitvi.

Premišljevati Božjo besedo preprosto pomeni, da vzamete Sveto pismo in storite naslednje korake. Preberite samo kratek odlomek in nato dovolite, da se 'prebavi', preden greste na drugega.

Iz tega odlomka zajemite čim bolj poln pomen. Premislite ga. Poskusite ga povezati z drugimi podobnimi besedili iz Svetega pisma. Zapomnite si ga. Potem ko ste ga temeljito preiskali, na enak način nadaljujte z naslednjim odlomkom.

Ne berite več kot pol strani naenkrat. Ne bo vam koristila količina Pisma, ki ga preberete, ampak kakovost branja.

Tisti, ki berejo hitro, ne pridobijo nič več kot čebela, ki bi posnela le površino cveta, namesto da bi prodrla v globino in posrkala njegov cvetni prah.

Hitro branje lahko uporabite za druge teme, nikoli pa za božansko resnico.

Da bi lahko kaj pridobili z Besedo, jo morate brati, kot sem opisala. Prepričana sem, da bo na ta način premišljevanje Besede postalo navada, ki bo povzročila, da rastete kot kristjan.

Telesna hrana nas ne nahrani, dokler je ne prežvečimo in pogoltnemo. Hrana ima morda v naših ustih dober okus, v katerem lahko uživamo – vendar jo je treba pogoltniti in prebaviti, da bo telo kaj pridobilo iz nje.

V dejanju ljubezni, polnem spoštovanja in zaupanja do Boga, pogoltnite blagoslovljeno duhovno hrano, ki vam jo je dal on sam. Povzročila bo, da boste postajali zrel kristjan.

Beseda previdnosti za začetnike. Ne preskakujte od resnice do resnice in z ene teme na drugo. Prav je, da vsako resnico pre-mišljujete, dokler je njen sladek okus še svež. Gotovo si ne bi natrpali ust z naslednjim grižljajem hrane, dokler niste pogoltnili prejšnjega. Tudi duhovna resnica bi morala biti prebavljena na tak način.

Ko se boste privajali premišljevanju Božje besede, se vam bo vedno lažje spomniti drugih besedil Pisma, ki so enake narave. To bo še bolj povečevalo vašo sposobnost, da Božjo besedo privedete v svoje dejansko življenje.

Druga metoda je, da se naučimo *moliti Besedo*.

Ko pridete k Bogu v molitvi, odprite Sveto pismo pri odlomku, o katerem ste že premišljevali. Zapomnite si, da je zdaj vaš glavni namen, da se osredotočite na Božjo prisotnost. Citat iz Pisma pa bo varoval vaš um, da ne zaide k drugim stvarem.

To metodo molitve lahko uporabljate tudi tisti, ki imate majhno vero, saj bo varovala vaš um pred motnjami. Tako se bo tudi majhna vera povečevala.

O predragi, Bog je obljubil, da bo prišel in si naredil prebivališče pri tistih, ki izpolnjujejo njegovo voljo (glejte Janez 14,23). Obljubil je, da bo prebival znotraj nas, v našem notranjem človeku, ki je novo Najsvetejše.

Sveti Avguštín je nekoč obžaloval ves izgubljeni čas, ko je skušal najti Božjo voljo, ker bi jo vendar lahko od vsega začetka našel s tem načinom molitve Besede.

Ko se umirate v duhu in se popolnoma zavedate Božje prisotnosti, ko zemeljske motnje niso vaše glavne misli, ko se je vaša duša pravilno nahranila z Božjo besedo in ste se zavestno

odločili, da tej Besedi verjamete, ste se pripravljene pogovarjati s svojim nebeškim Očetom.

O vi, ki hrepenite po poglobljeni hoji z Bogom, pridite, vstopite v njegovo prisotnost skozi njegovo Besedo. Bog si močno želi, da bi vam govoril o sebi, da bi vam dal izobilje milosti in vam dovolil uživati svojo prisotnost.

3. poglavje

ZAČETEK POTOVANJA

Začnimo zdaj vaditi molitev Božje besede k Bogu ob primeru Gospodove molitve v Mateju 6,9–13.

Dragi bralec, že na samem začetku morate vedeti to osnovno resnico. Spomnite se, da je Jezus, ko je molil, naj pride Božje kraljestvo, rekel: »*Božje kraljestvo je v vas*« (Luka 17,21).

Preden smo povabili Jezusa, da pride v naše srce, smo bili izgubljeni grešniki. Edina obljuba, ki je veljala za nas, je bila, da je plačilo za greh smrt (glejte Rimljanom 6,23).

Toda zdaj, ko smo se odvrnili od svojega greha in se obrnili h Kristusu, da nas tega očisti ter si naredi svoje prebivališče v nas, je on s seboj prinesel Božje kraljestvo z vsemi njegovimi pridobitvami in obljubami.

Zdaj želim nekaj povedati vam, ki ste duhovni voditelji. Vem, da vas mnogo govori svojim vernikom, kaj jih čaka na koncu njihovih zemeljskih življenj. Vendar pa pogosto ne dajete jasnih ali zadostnih navodil, kako priti do tega.

Korake k odrešenju naredite razumljive tudi najmanj izobraženemu v vaši skupnosti! Pozornost ljudi bi morala biti usmerjena samo na Jezusa Kristusa.

Potem z globokim oboževanjem pred Bogom bodite za zgled svojim ljudem, kako ga lahko najdejo v molitvi. Povejte jim, kako notranje utihniti, kako preprečiti mislim tavanje in kako izgrajevati vero s premišljanjem Božje besede.

Zdaj pa skupaj pogledjmo Gospodovo molitev in pretehtajmo pomen njenih besed.

Ostanite pri besedah »*Oče naš*«. Bog je dal pobudo in vas povabil, da postanete njegov otrok. Močno si želi biti vaš Oče. Izlijte želje svojega srca pred njim.

Zdaj počakajte nekaj trenutkov v tišini pred njim. Vedno si v molitvi vzemite nekaj tihega časa, da boste videli, ali vam vaš nebeški Oče hoče razodeti svojo voljo.

Pridite k Očetu kot nemočen otrok, ki je umazan in v modricah zaradi vedno novih padcev, brez moči, da bi stal ali da bi se očistil. Dovolite Očetu, da vidi vašo zmedo. Potem mu izrecite besedo ljubezni ali obžalovanja preteklih grehov in se še enkrat potopite v tišino pred njim.

Nadaljujte Gospodovo molitev na enak način. Prosite Kralja slave, da vlada v vas. Predajte se Bogu, da naredi svoje delo v vas do konca. Priznajte mu pravico, da vam vlada.

Če čutite, da bi morali ostati mirni in tihi, namesto da nadaljujete z molitvijo, naredite tako.

Ko ste pripravljeni, nadaljujte z naslednjo zahtevo: »*Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji.*« Prosite Boga, da v vas in preko vas izpolni svojo voljo na zemlji. Predajte svojo svobodo in voljo v Njegove roke, saj ga to veseli.

Ko odkrijete, da je Božja volja, da hodite v ljubezni, boste hrepeneli po tem. Najprej boste iskali Njegovo ljubezen, s katero boste ljubili druge.

Ne obremenjujte se s pogostim ponavljanjem formul ali naučenih molitev. Če premislite Gospodovo molitev samo enkrat in jo potem molite k Očetu, bo prinesla več sadu kot brezizrazno ponavljanje besed.

Ko pridete do vrstice »*Daj nam danes naš vsakdanji kruh*«, bodite kakor ovca pred svojim Pastirjem. Poglejte nanj za svojo hrano. »O, božanski Pastir, nahrani svojo čredo s seboj. Ti si zares naš vsakdanji kruh.«

Povejte Očetu vse o potrebah svoje družine, toda pri tem se zavedajte ključnega principa vere – Bog prebiva v nas.

Ko molite, si v mislih ne oblikujte nobene podobe Boga. Vse naše predstave o Bogu niso vredne nič. Lahko se sicer spominjate Jezusa Kristusa ob njegovem rojstvu ali križanju, vendar ga vedno iščite kot vstalega od mrtvih.

Morda kdaj pridete predenj, ker potrebujete zdravnika. Storite to brez miselnih predsodkov, saj ima Bog moč ozdravljenja za vse naše bolečine in bolezni. Ni se vam treba mučiti v molitvi. Preprosto se prepustite Njegovemu delovanju, dokler ne dokonča svojega dela.

Ko se boste učili moliti na ta način, boste uživali bolj poglobljeno hojo z Bogom kot kdajkoli prej. Že vnaprej se boste veselili časa počitka in tišine v Njegovi prisotnosti.

To je dosegljivo vsakemu, ki iskreno išče Boga. Treba je edino začeti.

4. poglavje

NAGRADA TIŠINE

Zdaj ste pripravljeni spoznati nov pogled na molitev. Imenovala jo bom preprosto *molitev vere in tišine*.

Potem ko nekaj časa premišljujete Besedo in jo molite k Bogu, postopno odkrijete, kako lahko je priti v njegovo prisotnost. Z vedno manj težavami se boste spomnili drugih delov Svetega pisma. Molitev postane lahka, sveža in razveseljiva.

Spoznali ste pravo pot odkrivanja Boga in to, da je njegovo ime kot *imenitno olje* (Visoka pesem 1,3).

Zdaj želim, da molite malo drugače. Začeti morate uporabljati svojo vero in pogum, da se ne bi vznemirjali zaradi težav, na katere boste morda naleteli.

Takoj ko pridete v prisotnost Boga, ostanite nekaj časa v spoštljivi tišini.

Ostanite v Njegovi prisotnosti, ne da bi se obremenjevali s tem, kaj boste molili. Preprosto uživajte Boga.

Ko začutite sprostitve, lahko nadaljujete z molitvijo. Če pa nežno privlačevanje Svetega Duha, da bi preprosto ostali tiho v njegovi prisotnosti, ne preneha, vsekakor bodite poslušni. Prenehajte z vsemi dejavnostmi, da ne bi Božja prisotnost zbledela.

Vsem vam priporočam, da po končani molitvi ostanete še nekaj časa v spoštljivi tišini.

V teh tihih trenutkih ne prosite za nič. Samo ljubite ga in mu bodite v veselje. Služabnik, ki vloži vso marljivost v svoje delo samo zaradi nagrade, je nevreden vsakega povračila.

Torej ne molite samo zato, da bi uživali duhovne radosti, ampak s preprostim namenom, da bi bili v veselje Očetu.

To bo dajalo vašemu duhu mir in tolažbo.

5. poglavje

OBDOBJA SUŠE

Čeprav Bog nima druge želje, kot da bi se vam razodel, se pogosto namenoma skrije. Morda vas želi prebuditi iz lenobe ali pa je to storil, ker ga niste iskali v veri in ljubezni.

V vsakem primeru pa to dela zaradi svoje obilne dobrote in zvestobe do vas. Pogosto po teh Njegovih očitnih odmikih izliva nežnost svoje ljubezni.

Med takimi obdobji bi morda začeli verjeti, da lahko svojo vero dokažete z več čutnosti, močnejšim prizadevanjem ali večjo aktivnostjo. Mislili bi: »Gotovo bo to prepričalo Boga, da me ponovno obišče.«

Ne, draga duša, verjemite mi, da to ni pravi način. Dočakati morate vrnitev Ljubljenega s potrpežljivo ljubeznijo in ponižnostjo, v miru in tihem oboževanju.

S tem kažete Očetu, da iščete njega samega in njegovo veselje, ne pa sebičnih užitkov in lastne zadovoljitve.

Ne bodite neučakani v časih puščave. Potrpežljivo čakajte na Boga. Na ta način bo vaše molitveno življenje obnovljeno in razširjeno.

V popolni predanosti in zadovoljstvu se naučite čakati na vrnitev svojega Ljubljenega. Pomešajte svoje čakanje z vzdihi ljubezni. Tako boste zares v veselje Bogu in pospešili boste njegovo vrnitev.

6. poglavje

POT K POPOLNOSTI

Rada bi, da se zdaj začnete učiti, kako predati sebe – vse svoje bitje – Bogu. Vsak trenutek vsakega dneva se morate začeti zavedati, da ste v Božji volji.

Ko boste poznali in razumeli to gotovost svoje predanosti, boste gledali vse, kar vam prihaja na pot, kakor da je iz roke Očeta.

Ljubljani, ko se enkrat predate Bogu, ne jemljite sebe spet nazaj. Spomnite se, da dar, ki je enkrat poklonjen, darovalcu ni več na voljo.

Predanje ima ogromen pomen pri našem napredovanju. To je ključ v notranjost. Kdor ve, kako se popolnoma predati Bogu, je na poti k popolnosti.

Zato ne poslušajte drugih glasov naravnega razuma, ki pri-
našajo le zmedo. Ostanite stanovitni. Velika vera prinese veliko predanje.

Bodite kot Abraham, ki je *»veroval v upanje, kjer ni bilo ničesar upati«* (Rimljanom 4,18).

Predanje pomeni odložiti vse sebične skrbi, da bi lahko bili popolnoma na voljo Bogu. To je močan klic za vsakega izmed nas.

»Ne skrbite za jutri,« (Matej 6,34) *»saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete«* (v. 32).

»Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in on bo uravnal tvoje steze« (Pregovori 3,6).

»GOSPODU priporočaj svoja dela in tvoji načrti se bodo uresničili« (Pregovori 16,3).

»Izroči svojo pot GOSPODU, zaupaj vanj in On bo storil« (Psalm 37,5).

Odreči se morate tako zunanjim kot notranjim stvarjem – vse vaše skrbi morajo biti položene v Božje roke. Pozabite nase. Mislite samo nanj. Tako bo vaše srce ostalo svobodno in v miru.

Bistveno je, da neprenehoma podrejate svojo voljo Božji in se odrečete vsakemu zasebnemu nagibu takoj, ko se pojavi – ne glede na to, kako dober je videti. Hoteti morate samo to, kar hoče Bog že vso večnost. Pozabite preteklost. Posvetite svojo sedanost Bogu. Bodite zadovoljni s sedanjim trenutkom, ki vam ga Bog prinaša v skladu z večnim redom. Ne označujte ničesar, kar se vam zgodi, kot da bi bilo od človeka. Na vse – razen na greh – glejte, kot da prihaja od Boga.²

Predajte se Bogu, da vas lahko vodi in da ste mu popolnoma na razpolago. To ga tako zelo veseli!

² Iz Jezusovih besed vemo, da Bog daje svojim otrokom samo dobro. Skušnjave v greh nikdar niso od Njega, prav tako posledice greha npr. neuspeh, bolezen, zmeda, depresija, pomanjkanje (gl. [Jakobovo pismo 1,12–17](#); [5. Mojzesova knjiga 28,15–68](#); [Jobova knjiga](#)) ter preganjanje oz. hudobija od drugih ljudi. Kadarkoli Bog dopusti takšne preizkušnje, torej lahko z gotovostjo vemo, da slabe stvari niso prišle od njega. Kljub temu pa Bog kot naš nebeški Oče in vzgojitelj dobronamerno izkoristi težke čase kot priložnost za nas, da je naša vera vanj utrjena in očiščena, da duhovno zrastemo in nam potem lahko izkaže še več svoje dobrote (gl. [1. Petrovo pismo 1,6–7](#); [Jakobovo pismo 5,11–16](#)). Lahko smo torej prepričani, da bo vsako naše trpljenje obrnil v dobro ter nam pomagal premagati težave in preizkušnje ([Rimljanom 8,28–37](#); [Psalm 46,2](#); [Psalm 90](#); [Psalm 121](#) itd.) – tem hitreje, čim bolj mu zaupamo in smo mu poslušni (op. prev.).

7. poglavje

GRENKO IN SLADKO

Dragi, bodite potrpežljivi v trpljenju. Prav s trpljenjem na Kalvariji je Jezus pokazal največjo ljubezen.

Ne bodite kot tisti, ki se predajo Jezusu za nekaj časa, da bi se mu kasneje spet odtegnili. Predajo se mu samo za dotik, v času težav pa spet iščejo tolažbo pri človeku.

Ne, ljubljeni prijatelji, ne boste našli tolažbe v ničemer drugem kot v ljubezni križa in popolnem predanju. Če ne boste okusili križa, ne morete okusiti Božjih stvari (glejte Matej 16,21–25).

Nemogoče je ljubiti Boga, ne da bi ljubili križ. Če okusite križ, boste tudi najbolj grenke stvari spoznali za sladke.

»Kdor je lačen, mu je vse grenko sladko,« (Pregovori 27,7). Tak človek je namreč prav toliko lačen Boga, kot je lačen križa.

Bog nam da križ in križ nam da Boga. Predanje in križ gresta z roko v roki.

Ko vam je nekaj predstavljeno v obliki trpljenja in začnete v svojem duhu čutiti odpor, se nemudoma podredite Bogu. Predajte sebe in svoje okoliščine kot žrtev Njemu.

Potem ko križ pride, ne bo tako veliko breme, ker ste se mu podredili. Seveda ne mislim, da ne boste čutili teže križa. Če ne čutite križa, ne trpite. Občutljivost na trpljenje je eden od glavnih delov samega trpljenja.

Jezus Kristus se je sam odločil, da prestane največjo strahoto križa.

Včasih nosimo križ v slabosti in drugič v moči, vendar je oboje Božja volja za nas. Predajte se Bogu, zaupajte mu in on bo storil, da bo dobro za vas in v njegovo slavo.

Jezus je dejal: *»Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni«* (Janez 14,6).

Predajte se torej Jezusu. Sledite njemu, ki je Pot. Čakajte nanj, da vam razodene resnico. Dovolite mu, da vas oživi z življenjem.

Predanje je sredstvo, ki ga Bog uporablja, da nam razodene svoje skrivnosti.

Nositi znamenja ran Jezusa Kristusa je mnogo več kot samo premišljevanje o njih. Pavel je rekel: *»Jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu«* (Pismo Galačanom 6,17). Ne pravi, da samo razmišlja o njih, pravi, da jih nosi.

Ko se predate Jezusu, vam bo on razodel te rane. Nimate druge izbire, kot da greste za njim. Družite se z njim. Potopite se v ničnost pred njim.

Nepristransko sprejmite vse Njegove darove, naj bodo sladki ali grenki. Nič naj ne ovira vašega napredovanja na poti, niti en sam trenutek.

Bog bo morda kdaj nekatere izmed vas vodil tudi več let, da vam razodene radost ene same skrivnosti. Potem hodite v luči, ki vam jo je dal.

Toda če Bog želi to razsvetljenje umakniti od vas, bodite prav tako pripravljeni, da ga predate nazaj njemu.

Vem, da se nekateri morda počutite nezmožni že premišljevanja skrivnosti, ki vam jih Bog razodene v svoji Besedi. Toda ne bojte se stopiti v vse, kar ima Bog za vas.

Če iskreno ljubite Boga, boste ljubili vse, kar je njegovo.

8. poglavje

LJUBEZEN, KI SPREMINJA

Sveti Avguštín je nekoč rekel: »Ljubi Boga in potem naredi, kar ti je všeč.«

Če boste ubogali Jezusovo zapoved »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem ... Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe*« (Matej 22,37–39), boste imeli gotovost, da molite po Božji volji.

Sami veste, da hočete tistemu, ki ga ljubite, samo najboljše. Nikoli vam ne pride na misel, da bi ga ranili ali žalili.

No, ljubezen se pokaže v vašem življenju kot rezultat vaše bližine Bogu. On namreč je popolna Ljubezen.

Ko pride Bog živet v nas, s seboj prinese vse svoje odlike, vso svojo dobroto. Bolj mu dovolimo, da nam vlada, več imamo Njegove najvišje dobrote in ljubezni.

Da je ljubezen zares pristna in stalna, morate imeti značaj Boga. Po svoji milosti vam ga mora dati On, sicer je vaša človeška ljubezen kot maska, ki jo uporabljate le za svoj zunanji videz. »*Vsa bleščeča je kraljeva hči v notranjem prostoru*« (Psalm 45,13).

Bog je izjemno ljubosumen na svoje otroke. Ne pusti jim, da bi hodili v prevari. Tisti, ki poznajo Boga, izkazujejo njegovo vsepresegajočo ljubezen do drugih z zavestnim prizadevanjem. Postane jim naravna.

Če božanska ljubezen žari v vas, ne boste poskušali zbežati od trpljenja in težav. Mislili boste samo, kako bi ugajali svojemu Ljubljenemu v teh okoliščinah.

Pozabite nase in na svoje osebne ambicije. Naj se vaša ljubezen do Boga povečuje. Ko boste delali tako, se boste naučili ljubiti Stvarnika bolj kot vse, kar je ustvaril.

Dragi moji, kako preprosta je ta resnica! Tudi neizobraženi se lahko naučijo živeti v ljubezni.

V srcu začutim breme, ko pomislim, kako preprosto bi lahko bila celotna Cerkev prerrojena, če bi le ljubili. Toda ali bodo?

Ali boste vi?

9. poglavje

ODLOŽITE STARO

Zdaj hočem nasloviti tiste drage duše, ki imajo še vedno težave s svojo staro sebično naravo in z njenimi željami.

Naj vam to ne odvzame poguma.

Sveto pismo nam govori, da smo, ko je Bog prišel živeti v nas po Svetem Duhu, »slekli starega človeka z njegovimi deli vred in oblekli novega, ki se prenavlja za spoznanje, po podobi svojega Stvarnika.« (Pismo Kološanom 3,9–10)

Odkrili boste, da se morate boriti proti svoji meseni naravi ves čas, dokler ste še v svojem človeškem telesu. Skoraj nemogoče je doseči popolno smrt svojim čutom in strastem.

Razlog je očiten. Dokler ste še v svojem človeškem telesu, vaše duševne želje dajejo moč vašim čutom, vaši čuti pa vzbujajo vaše strasti. Samo mrtvo telo nima občutkov in si ne želi ničesar.

Vsi poskusi, da popravimo to, kar je na zunaj, samo poganjajo dušo v še večjo in močnejšo dejavnost. Namesto da bi z njo premagali težave, ki jih vsiljuje stara sebična narava, zmešnjava aktivnosti povzroči le to, da ljudje z že tako razbitimi življenji dobivajo boleče občutke o sebi.

Če se zanašate na svoje čute, da vas vodijo, boste le prebudili in razvneli svoje strasti. Bolj posvečate pozornost dejavnostim sebične narave, bolj se zdi, da se te množijo in rastejo.

Grobost do svojega telesa in zanikanje užitkov lahko telo le oslabi, namesto da bi otopilo ali odpravilo vašo čutno aktivnost.

Edino pristno spreminjanje prihaja od znotraj. Popolnoma se je treba predati rokam ljubečega Boga. Preprosto predajanje v vsaki

okoliščini, kjer 'jaz' hoče uveljavljati sebe, bo sčasoma prineslo ločitev čutnega od duhovnega.

Bolj ko se vaš duh približuje Bogu, bolj se oddaljujete od duševnih zahtev. Ko Bog odgovori na vaše želje po predanosti in pošlje svojo milost, vaša zunanja, sebična narava oslabi in se z lahkoto pokori Božji volji.

Naj zdaj povem nekaj o preiskovanju samega sebe. Umiranje svoji sebični naravi je zapoved od Boga in predstavlja življenjsko pomemben del v vaših odnosih z njim in z drugimi.

Nenehen pogled navznoter pa nikoli ne bi smel biti osnovna in glavna dejavnost kristjana. Vaša glavna pozornost bi vedno morala biti na Bogu in na dejavnostih, ki so vključene v spoznavanje njega.

Bog vam bo sam pokazal področja vašega življenja, ki potrebujejo pozornost. Tisti, ki zvesto predajajo vse Bogu, bodo ob pravem času zares prečiščeni, zgajeni in izpopolnjeni.

Naša odgovornost je, da ostanemo stanovitni v pozornosti do Boga – potem bodo vse stvari dokončane v popolnosti.

Vsak vernik je zmožen dozoreti v Bogu v tej stvari.

Vaša bujna domišljija vas bo nenehno spravljala v nevarnost, da bi poskušali pretirano umirati sebi. Toda Bog vas bo učil, če boste le sledili opominom Svetega Duha.

Nagrade tega načina molitve so velike. Začeli se boste neprestano zanašati na Boga. Spoznali boste skrivnosti Njegove moči, ki krepča in varuje. Dosegli boste tudi končni cilj – ločitev od svoje grešne narave.

10. poglavje

OSREDNJA MOČ

»Vrnite se k njemu, od katerega ste globoko padli, sinovi Izraelovi!« (Izaija 31,6).

Spreobrnjenje ni nič drugega kot obračanje stran od sebe z namenom, da se vrnemo k Bogu. Ničesar skupnega nima z zunanjo naravo dobrih del. Spreobrnjenje se zgodi v človekovem duhu.

Potem ko se enkrat odločite, da hočete spoznati Boga, boste odkrili, da je Bog v vaše srce položil željo, da se mu neprestano in vedno bolj bližate. Bolj se približate Bogu, močnejša postaja ta želja. Postane vam naravno, skoraj navada, da postavljate Boga v središče svojega življenja.

Naj vam zagotovim, da je samo božanska milost, da smo zmožni poznati Boga. Nikoli si ne smete misliti, da je to po vašem prizadevanju. Niste zmožni priti k Bogu, če se ni On najprej odločil, da vas pokliče. *»Niste vi izvolili mene, temveč sem jaz vas izvolil« (Janez 15,16).*

Preprosto morate slediti željam srca po spoznanju Boga, se obrniti stran od hudobnosti sveta in odločno nadaljevati hojo z njim.

Bog vas bo s svojo privlačnostjo vedno močnejše pritegoval k sebi. Ko nas približuje, nas tudi očiščuje. Sonce s svojo toploto dviguje vodo z zemlje in vodi ni treba storiti ničesar. Tako se morate tudi vi prostovoljno in brez zadržkov pustiti, da vas Bog pritegne k sebi.

Bog je naše središče, središče pa vedno deluje z močno privlačno silo. Bolj ko je naše središče duhovno in vzvišeno, manj se je mogoče upirati njegovi privlačnosti.

Ker je vaš duh postal eno z Božjim, bo padel v svoje pravo središče brez vsake druge sile – zadostovala bo težnost ljubezni. Bolj mirni in zaupljivi ostanete, hitreje boste napredovali, ker vas ne bo ovirala vaša sebična energija.

Potem pazite, dragi, da usmerite svojo pozornost na Boga.

Naj vam težave, ki jih boste morda srečali, ko pritisnete naprej, da bi spoznali Boga, ne odvzamejo poguma. On vas bo kmalu v izobilju nagradil z milostjo, če ste le zvesti v tem, da se vračate k Njemu, ki je vaše središče.

»GOSPOD bo porazil pred teboj sovražnike, ki se vzdigujejo zoper tebe: po eni poti bodo prišli proti tebi, po sedmih pa bodo pobegnili pred teboj« (5. Mojzesova knjiga 28,7).

VSTOPANJE V MOLITEV BREZ NAPOROV

Ste bili do zdaj zvesti v vključevanju napotkov iz te knjižice v svoje molitveno življenje? Ali ste lahko postopoma vedno bolj čutili Božjo prisotnost, ko ste pokleknili v molitvi?

Dobro! Kajti kmalu bi morali uživati nenehen občutek Božje prisotnosti, ki vam bo postala naravna. Njegova prisotnost kot tudi molitev bi vam morali kmalu postati skoraj navada. Morali bi se zavedati nenavadno čistega miru, ki pride na vas v molitvi.

Na ta način, dragi, prav zares, vam Bog sporoča svojo ljubezen do vas. To je začetek blagoslova, ki je prevelik, da bi ga bilo mogoče opisati.

O, kako rada bi nadaljevala s to temo in vam povedala, kakšen napredek lahko naredite v doživljanju Boga v molitvi! Toda pišem v glavnem za začetnike; ko pride Gospodov čas, boste doživeli vse, kar ima Bog za vas.

Zdaj je pomembno, da nehate s svojimi prizadevanji in trdom, ko poskušate doživeti njegovo prisotnost. Bog lahko deluje sam.

Bog je rekel: *»Odnehajte in spoznajte, da sem jaz Bog«* (Psalm 46,10).

Mi, ustvarjeni, včasih postanemo tako neumno zaljubljeni v svoja dela in navezani nanje, da hodimo v neveri, če ne moremo čutiti, poznati in razločiti dokončanega dela.

Božje delovanje, njegov način in hitrost je preprosto nemogoče določiti. Toda ko Stvarnikovo delo v nas postaja vedno bolj obsežno, použije naše napore.

Zdi se, kot da bi zvezde, preden sonce vzide, sijale bolj svetlo, potem pa postopno izginile, ko svetloba postaja vedno močnejša. Toda v resnici ne postanejo nevidne. Močnejša svetloba preprosto použije šibkejšo.

Tako je tudi z našimi napori v molitvi. Ker je Božja luč toliko večja, bo použila naše male brleče dejavnosti. Vedno bolj bodo medlele in končno izginile, dokler ne bodo vsi naši napori, da bi doživeli Boga, postali nerazpoznavni.

Od nekaterih ljudi sem slišala obtožbe, češ da je to 'nedejavna molitev'. Motijo se. Take trditve prihajajo od neizkušenih. Le tisti, ki so dosegli Božjo prisotnost v molitvi s predanjem lastnih naporov, se lahko soočijo s tem vprašanjem, ker so polni luči in spoznanja.

Vsi tisti, ki so doživeli Boga, so to doživeli, ker si je on prvi izbral srečanje z njimi. Še tako velik trud vas ne bo privedel v Njegovo prisotnost.

Polnost milosti bo umirila dejavnost 'jaza'. Zato je največjega pomena, da ostanete karseda tiho.

Ko dojenček sesa mleko svoje matere, začne s premikanjem svojih majhnih ust. Toda ko enkrat hrana začne teči v izobilju, ostane popolnoma zadovoljen, da požira brez vseh nadaljnjih naporov.

Tako moramo ravnati na začetku svoje molitve. Premaknite svoje ustnice v slavljenju in oboževanju Boga; toda takoj ko mleko božanske milosti začne prosto teči, ga v mirovanju sprejmite. Ko preneha teči, se spet dvignite v oboževanju, tako kot dojenček premika svoje ustnice.

Ne vsiljujte svojega jaza v to čudovito dejanje milosti!

Kdo bi lahko verjel, da lahko nežno in brez naporov sprejmemo svojo hrano, tako kot otročiček sprejme svoje mleko? Pa vendar, bolj umirjen je otrok, več hrane sprejme. Morda celo zaspi med dojenjem.

Takšen naj bi bil vaš duh v molitvi. Umirjen, sproščen in brez naporov.

Božja prisotnost ni trdnjava, ki bi jo bilo treba zavzeti z močjo ali nasiljem. Njegovo je Kraljestvo miru, ki ga lahko pridobimo samo z ljubeznijo. Bog ne zahteva ničesar neobičajnega ali težkega. Nasprotno, zelo se veseli preprostega, otroškega pristopa.

Najslavnejši dosežki v molitvi so tisti, ki jih je najlažje doseči. Če hočete priti do oceana, odplujte s čolnom po reki. Na koncu boste brez truda ali napora našli širne vode.

Ali ste zdaj pripravljeni najti Boga? Ali ste pripravljeni slediti tej čudoviti in preprosti poti? Če je vaš odgovor da, potem boste gotovo našli svoj cilj.

Oh, le enkrat poskusite ta način molitve. Kmalu boste odkrili, da vas bo vaša izkušnja ponesla še neskončno dlje od tega, kar sem vas naučila z nekaj svojimi besedami.

Le česa se bojite?

Zakaj se brez odlašanja ne vržete v naročje Jezusu, ki je razširil svoje roke na križu, da bi vas lahko objel?

Kaj tvegate, če se popolnoma predate Njemu?

Oh, Jezus vas ne bo prevaral; samo podaril vam bo večje izobilje, kot ste kdajkoli lahko upali.

Tisti pa, ki se bodo nagnili k svojemu razumevanju in naporom, bodo lahko slišali grajo, ki jo je Bog govoril po preroku Izaiji: »*Utrudila si se zaradi številnih poti, vendar nisi rekla: Zaman je*« (Izaija 57,10).

TIŠINA V BOŽJI PRISOTNOSTI

Če ste mi sledili skozi prejšnja poglavja in ste uporabljali različne metode doživljanja Boga, ste zdaj pripravljeni na najpreprostejšo vajo.

Gre za način vstopa v Božjo prisotnost, ki sem vam ga že opisala in pri katerem ostanete tiho.

Cel dan bi se brez prekinitve morali zavedati prisotnosti Boga. Takoj ko se vaše oči v molitvi zaprejo, bi morali biti blagoslovljeni z radostjo druženja z njim, ki je zunanji dogodki ne morejo prekiniti.

Njegova prisotnost vas bo naredila blago vdane Njegovi dobroti in milosti – in neobčutljive za vse zlo. Ne hitite v druge oblike molitve, ko ste tiho pred Bogom. Preprosto si vzemite čas, da uživate v Njegovi prisotnosti in se do vrha izpolnite v svojem duhu.

»GOSPOD pa je v svojem svetem templju, umolkni pred njim, vsa zemlja!« (Habakuk 2,20)

Božja beseda je bistvena, temeljna in večna.

Ko ostanete tiho, prisotnost Njegove besede v vašem duhu do neke mere določa kapaciteto, koliko lahko sprejmete Njega.

Morda se bo Bog v tem času tišine odločil, da vam govori. Poslušanje je bolj pasivno kot aktivno dejanje. Počivajte. Počivajte. Počivajte v Božji ljubezni. Edino, kar morate zdaj storiti, je, da čim bolj intenzivno usmerite svojo pozornost na Njegov nežni, tihi glas v vas.

Sveto pismo nas spodbuja, naj bomo pozorni na Božji glas. *»Moje ovce poslušajo moj glas; jaz jih poznam in hodijo za menoj«* (Janez 10,27).

»Poslušaj me, moje ljudstvo, prisluhni mi, moj narod!« (Izaija 51,4).

»Poslušaj, hči, glej, nagni svoje uho, pozabi na svoje ljudstvo in hišo svojega očeta. Če kralj hrepeni po tvoji lepoti, on je vendar tvoj gospod, se mu pokloni« (Psalm 45,10–11).

Pozabite nase in na vse, za kar se zanimate doma ali poklicno. Preprosto poslušajte in bodite pozorni na Boga. Ta dejanja predanosti bodo omogočila Bogu, da vam izkaže svojo ljubezen.

Biti notranje prevzet z Bogom je popolnoma neskladno s tem, da ste na zunaj zaposleni s tisoč malenkostmi.

Proces notranjega utišanja bi morali ponoviti takoj, ko se pojavijo motnje. Zares ni preveč zahtevati od sebe uro ali celo samo pol ure našega dne za umiritev svojega duha, da bi lahko duh molitve ostal z nami cel dan.

13. poglavje

PREISKOVANJE SEBE

V tem poglavju bi vas rada naučila, kako preiskati sebe v priznavanju grehov. Preiskovanje sebe bi vedno moralo biti pred priznavanjem.

Vendar v preiskovanju sebe obstaja nevarnost, da se pri odkrivanju in spoznavanju svojih grehov začnemo zanašati na lastno prizadevanje namesto na Boga. To preiskovanje bi moralo biti mirno in spokojno.

Ko preiskujemo sebe z naporom, smo zlahka prevarani in izdani, ker nas lahko ljubezen do sebe vodi v zmoto.

»Gorje njim, ki hudemu pravijo dobro, dobremu pa húdo«
(Izaija 5,20).

Ko smo popolnoma razkriti pred Jezusom, ki je »Sonce pravičnosti« (Malahija 3,20), bodo Njegovi božanski žarki naredili vidne tudi najmanjše atome.

Zato se predajte Bogu tako v preiskovanju kot tudi v priznavanju.

Ko se privadite temu načinu predajanja, boste odkrili, da takoj ko zagrešite napako, Bog z notranjim ognjem pokaže oster odpor do tega. Nobenemu zlu ne dovoli, da bi se skrilo v življenjih Njegovih otrok. Edini način, da opravimo s tem, je, da se preprosto obrnemo k Bogu ter prenesemo bolečino in popravek, ki ju on daje.

Ker bo tako On postal nenehni preiskovalec vaše duše, vam ne bo treba več preiskovati sebe. Če ste zvesti v predajanju Bogu na tem področju, bodo vaše izkušnje dokazale, da je raziskovanje njegove božanske luči bolj učinkovito kot vaše pazljivo samopreiskovanje.

Če boste hodili tako, morate biti seznanjeni s stvarjo, glede katere se lahko najlažje zmotite. Ko začnete priznavati svoje grehe, boste namesto obžalovanja in potrnosti, ki ste ju bili navajeni čutiti, začeli doživljati spokojnost in ljubezen bo prevzela vašega duha.

Če niste pravilno uvedeni, se boste upirali tej izkušnji, ker so vas vedno učili, da Bog od vas pričakuje potrnost.

Toda pristna potrnost, ki jo prinaša Božja ljubezen, neskončno presega vsak učinek vašega človeškega napora. Vaša potrnost in Božja ljubezen se v najvišjem dejanju združita v večjo popolnost, kot ste jo kdajkoli poznali.

Bog tako odlično deluje v nas in za nas. Sovražiti greh pomeni sovražiti ga tako, kot ga sovraži Bog. Njegova najčistejša ljubezen deluje v našem duhu takoj, ko je treba. Zakaj ste potem tako neučakani za kakšno drugo delovanje?

Zaupajte Bogu in umirjeni ostanite tam, kamor vas je on postavil. Kmalu boste osupnili nad težavnostjo, s katero si boste poskušali priklicati svoje napake v spomin. Naj vam zaradi tega niti za trenutek ne bo neugodno. To, da ste pozabili svoje napake, dokazuje, da ste jih bili očiščeni. Najbolje je pozabiti vse, kar se nanaša na vas, da bi se lahko spominjali samo Boga.

Drugič, ker je priznanje naša dolžnost pred Bogom, nam bo on gotovo dal spoznati naše največje napake. Ne bo se izneveril. Na koncu Božjega preiskovanja bomo čutili, da je bilo doseženo več, kot bi bilo mogoče z vsemi našimi iskrenimi prizadevanji.

Vse tiste, ki ste mi pazljivo sledili skozi ta poglavja in začeli prakticirati moje učenje, spodbujam, da nadaljujete. Bog sam bo vaša nagrada.

14. poglavje

MOTNJE

Morda je zdaj pravi čas, da opravimo z motnjami pri poskusih molitve. Ne glede na vašo iskrenost v molitvi pride čas, ko vaš um tava in se zdi nemogoče, da vas ne bi kaj zmotilo.

Naj vam nakažem pomemben princip. Ne borite se s svojimi skušnjavami ali motnjami. To samo še poveča njihovo moč in vas odvede stran od namena, da bi iskali Boga.

Preprosto se obrnite stran od zla in se približajte Bogu. Če se majhen otrok boji namišljene pošasti, se ne začne boriti z njo. Namesto tega zapre svoje oči in se stisne v naročje svoje matere, da bi bil varen.

»Bog je v njegovi sredi, ne bo omahovalo, Bog mu bo pomagal ob nastopu jutra« (Psalm 46,5).

Če v slabotnosti poskušamo napasti sovražnike svoje duše, bomo ranjeni, če ne celo poraženi. Če pa ostanemo v čisti prisotnosti Boga, bomo takoj našli vir moči in podpore.

David je vedel, da je to njegov izvir moči. Rekel je: *»Zato se moje srce veseli, moja duša se raduje; tudi moje meso bo prebivalo varno« (Psalm 16,9).*

Druga Mojzesova knjiga 14,14 nam pravi: *»GOSPOD se bo bojeval za vas, vi pa ostanite mirni!«*

Pazite tudi, da ne boste dovoljevali svojemu umu, da bi se zadrževal na vaših slabostih in nevrednosti. Ti pretirani občutki izhajajo iz korenine ponosa in ljubezni do lastne odlike.

Če zaradi njih izgubite pogum, to oslabi vaše molitveno življenje, in to je slabše od vaših nepopolnosti. Bolj ko se vidite bedne, bolj bi se morali predajati Bogu.

Še bolj se mu približajte v intimnem odnosu. Bog sam je rekel:
*»Modril te bom in te učil na poti, po kateri moraš hoditi,
svetoval bom, moje oko je nad tabo«* (Psalm 32,8).

VNAPREJ PRIPRAVLJENA MOLITEV

Včasih vam bo morda v pomoč, če v molitvi pred seboj odprete zvezek z zapisanimi prošnjami, vendar pa ne priporočam stalne uporabe tega načina.

Preberite malo, ravno toliko, da se zberete. Toda ko vas Sveti Duh spodbudi k molitvi, se vedno ustavite.

Nujno je, da vso molitev izgovorimo. Če molite na glas, pa vam to postane obremenjujoče, se prepustite notranjemu vodstvu in ostanite tiho v molitvi. Razen seveda, če ste z drugimi na mestu, kjer ste dolžni moliti glasno.

V vsakem primeru vam hočem dopovedati, da se ne obremenjujte z nobenim obrazcem molitve. Ne dovolite si, da bi bili zvezani s ponavljanjem vnaprej določenih formul. Veliko boljše je, da ste v molitvi popolnoma vodeni po Svetem Duhu, ker bodo potem vsi vidiki molitve popolni.

Ne bodite presenečeni, ko ne boste več zadovoljni s prejšnjimi oblikami molitve.

Zdaj Sveti Duh zastopa preko vas v skladu z Božjo voljo. On bo pomagal našim slabostim, *»kajti ne vemo, kaj naj molimo, kakor je treba; marveč sam Duh prosi za nas z neizrekljivimi vzdihii«* (Rimljanom 8,26).

Božji načrt za naše življenje mora prevzeti prvo mesto. Vsa naša dejanja bi moral zamenjati Njegov načrt.

Dovolite torej, da Bog to naredi v vas. Ne postanite navezani na katerokoli obliko vnaprej pripravljene molitve, ne glede na to, kako dobra je videti. Nič več ni dobra za vas, če vas obrača stran od tega, kar Bog želi od vas.

Znebite se vseh svojih interesov in živite po veri in v predajanju. Šele tako začne pristna vera zares delovati.

MOLITEV ŽRTVOVANJA

»Nato je prišel drug angel in obstal pri oltarju, držeč zlato kadilnico. Dano mu je bilo veliko kadil, da bi jih pridal molitvam vseh svetih na zlatem oltarju, ki je pred prestolom« (Razodetje 8,3).

Kot pravi Janez, Jezusov ljubljeni učenec, je molitev kadilo, ki se dviguje k Bogu. To je preprosto izlivanje vsebine našega srca v prisotnosti Boga. Samuelova mati je rekla: *»... sem izlila svojo dušo pred GOSPODOM« (1. Samuelova knjiga 1,15).*

Ko toplina Božje ljubezni zmehča in razveže vašega duha, povzroči, da se vaša molitev dviguje pred Boga kakor prijetna dišava.

Dobro ilustracijo tega najdemo v Visoki pesmi 1,12. Nevesta pravi: *»Ko je kralj v svojem ograjenem prostoru, moja narda (dragocena dišava, op. prev.) daje svoj vonj.«* Ograjen prostor predstavlja središče vašega duha. Ko je Bog tam in vi veste, kako ostati z njim, njegova sveta prisotnost postopno raztopi trdoto vašega srca.

Ljubljani pravi o svoji nevesti: *»Kdo je ta, ki prihaja iz puščave kakor dimni steber, odišavljena z miro in s kadilom, z vsemi trgovčevimi vonjavami?« (Visoka pesem 3,6).*

Vaš duh se dviguje k Bogu tako, da se predaja izničujoči moči božanske ljubezni.

To je stanje žrtvovanja, ki je bistveno za kristjana. Dopustiti Božji volji, Božjemu hrepenenju in Božji besedi, da so na prvem mestu, pomeni dati čast Božji suverenosti in visokosti. Ko so sebične želje uničene, ste v najbolj resničnem pomenu besede priznali vsepresegajoči obstoj Boga.

Da bi Duh večne Besede lahko obstal v nas, se moramo odreči svojemu sebičnemu življenju, ko On sam živi v nas.

Morda se vam zdijo besede, ki sem jih napisala, čudne. Naj vas ponovno napotim k Pismu, da bi lahko bolje razumeli žrtvovanje sebe Bogu.

Pismo Kološanom 3,3 pravi: *»Kajti umrli ste in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu.«*

To ne pomeni, da je vaše fizično telo mrtvo. Pomeni, da ste v žrtvovalnem darovanju pozabili sebe, da bi bili izgubljeni v Jezusu. Potem lahko rečete skupaj z apostolom Janezom: *»Sedečemu na prestolu in Jagnjetu hvala in čast, slava in mogočnost na veke vekov«* (Razodetje 5,13).

Ena največjih skrivnosti doživljanja Boga v molitvi je, da *»bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici«* (Janez 4,23). 'V duhu' zato, ker ste se od svojih mesenih, človeških načinov usmerili v brezmadežnost Duha znotraj vas; 'v resnici' zato, ker smo v Kristusu, v njem pa je vsa resnica.

Ali ste molili tako? Ali ste izlivali svoje srce pri Jezusovih nogah v molitvi žrtvovanja? Zagotovo boste ob tem takoj odkrili, da vas Bog v trenutku izpolni s samim seboj.

Ah! Ko bi le poznali blagoslov, ki ga lahko prejmete v taki molitvi, bi ne bili nikoli več zadovoljni s svojimi prejšnjimi molitvami.

Odkriti Božje kraljestvo je, kot bi odkrili *»zaklad, skrit na njivi«* ali našli *»en dragocen biser«* (Matej 13,44–46). To je *»živa voda«* in *»večno življenje«* (Janez 4,10–14).

Toda najbolj čudovita resnica je Jezusovo zagotovilo *»Božje kraljestvo je v vas«* (Luka 17,21). Kako je to mogoče? Kako lahko ta dragoceni zaklad najdemo v nas?

Ko se predamo Bogu in ga prosimo, da postane naš Gospod, ter ne dovolimo, da bi se karkoli upiralo njegovi oblasti, On sam

pride prebivat v nas. Ko pa imamo Boga, ki je najvišje dobro, imamo njegovo kraljestvo, v katerem je vsa polnost radosti.

Končni namen za vsakega izmed nas, ki pozna Boga, je, da ga ljubimo in uživamo njegovo prisotnost.

Kakšna sramota, da pozabljam preprostost te velike resnice!

VODSTVO SVETEGA DUHA

Zdaj bi vas rada seznanila z enim od glavnih ciljev molitve: biti voden po Božjem Duhu.

V prejšnjih poglavjih sem vas prosila, da preizkusite koristnost časa, ki ga pred Bogom preživimo v tišini. Upam, da ste to v svojem molitvenem času vadili. Zapomnite si, da to ne pomeni, da ostanete togi in nedejavni, ampak da je dejavnost v vašem duhu zdaj vodena od Boga po delovanju njegovega Duha.

Pavel nas spodbuja, da bi bili med tistimi, ki *»se dajo voditi Božjem Duhu«* (Rimljanom 8,14).

Prerok Ezekiel je imel vizijo koles, ki so imela v sebi živega duha. Kadarkoli se je premaknil duh, so se premaknila tudi kolesa. Dvigala in spuščala so se, kakor jih je usmerjal duh življenja (glejte Ezekiel 1,20–21).

Tudi mi se moramo premikati v skladu z oživljajočim Duhom v nas, pri tem pa biti zvesti in previdni, da se premikamo samo, kadar se on premika. Tako vaša dejanja ne bodo odsevala vas, ampak Stvarnika, ki vas je ustvaril in si želi, da bi vas vodil skozi vse vaše življenje.

Ko ste dejavni na ta način, da se daste voditi, boste vedno obdani z mirom. Ko pa prekinete vodstvo Duha, boste to vedno zaznali, ker se boste počutili prisiljeno ali nenaravno. Ko so vaša dejanja storjena pod vplivom Duha milosti, bodo svobodna, lahkotna in tako naravna, da bo skoraj videti, kot da sploh niste ničesar storili.

Psalm 18,19 pravi: *»Odpeljal me je na prostrano polje, otel me je, ker ima veselje nad mano.«*

Ko je vaš duh osredotočen na Boga, bodo vsa dejanja, ki jih začne On, plemenita, polna miru, naravna in tako spontana, da boste komaj opazili, da ste kaj storili.

Opazujte na primer kolo, ko se počasi kotali mimo. Ali niso zlahka vidni vsi njegovi deli? Ko pa se giblje hitro, ne morete razločiti ničesar.

Ljubljeni, ko počivate v Bogu, bo vaša dejavnost veličastno spodbujajoča, hkrati pa mirna. Tako bo tudi več doseženega, saj je Bog tisti, ki deluje skozi vas in usmerja vaša dejanja.

Bog sam nas privlači. On povzroča, da mi tečemo za njim.

V prvem poglavju Visoke pesmi nevesta govori svojemu ženinu: »*Povleci me za sabo.*« Tudi mi lahko rečemo: »Vleci me k sebi, o Gospod. Ti si moje božansko središče. Pri tebi je skrivnost mojega obstoja in tebi hočem slediti.«

Božja privlačnost je hkrati parfum, ki privablja, in mazilo, ki ozdravlja. Vsaki duši pa je dana neomejena svoboda, da se odloči, ali bo šla za njim. Bog nikoli ne uporablja prisile. Privlači pa nas s svojo mogočno, čudovito prisotnostjo.

O Bog, privleci nas, pritegni nas bližje k sebi z močjo svojega čudovitega Svetega Duha!

BOŽANSKA ODVISNOST

Upam, da ste prav razumeli, zakaj tako poudarjam, naj se učimo zanašati na Boga tudi pri najmanjših duhovnih dejavnostih. Zagotovo ni moj namen propagirati lenoben, pasiven obstoj. Toda naša najvišja oblika dejavnosti je, da hitimo v popolno odvisnost od Božjega Duha.

»V njem živimo, se gibljemo in smo« (Apostolska dela 17,28).

Takšna podrejenost Božjemu Duhu je nujno potrebna in bo povzročila, da vaš duh doseže enotnost in preprostost z Bogom, za kar nas je On ustvaril.

V prejšnjih poglavjih smo govorili o potrebi, da bi bili vodeni po Duhu. Zdaj pa nadaljujmo z namenom, da pozabimo različne dejavnosti, ki smo se jih navadili v molitvenem življenju, ter vstopimo v preprostost in enotnost Boga, po katerega podobi smo bili prvotno ustvarjeni (glejte 1. Mojzesovo knjigo 1,27).

Stopiti v enotnost z Bogom pomeni biti popolnoma združen z njegovim Svetim Duhom. Tako imamo istega Duha z njim. Takrat smo brez kakršnegakoli truda postavljeni tja, kjer Božja volja lahko deluje skozi nas.

O, slava Bogu! Samo pomislite! Ko bomo popolnoma pod vplivom Božjega Duha, ki je neskončno dejaven, bodo naše dejavnosti bolj energične in živahne kot vse, ki bi jih mi sami lahko storili.

Predajte se vodstvu Njegove modrosti. *»Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi Boga«* (Jakobovo pismo 1,5).

Potem zaupajte modrosti, ki vam jo daje Bog, in začeli boste opazati, da vaši napori rojevajo sad.

»Vse je nastalo po njej [po Besedi] in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo« (Janez 1,3).

Bog nas je na začetku oblikoval po svoji podobi. V nas je vdihnil 'življenjski dih' ali dih življenja (1. Mojzesova knjiga 2,7). To življenje naj bi bilo preprosto, čisto, intimno in vedno rodovitno.

Toda Satan je z grehom pokvaril božansko podobo našega duha. Zdaj preko Božje besede Sveti Duh osvežuje, obnavlja in poživlja našega zlomljenega duha.

Ker je Sveti Duh natančna podoba Boga Očeta, je nujno, da on sam deluje v nas. Njegova podoba v nas ne more biti oblikovana z našim prizadevanjem, zato moramo ostati predani v roki Lončarja.

Stopite na kraj tišine, da sprejmete to Božje delovanje. Ostanite gnetljivi in odprti za delovanje večne Besede. Ali ste kdaj videli slikarja, ki bi bil zmožen izdelati popolno sliko, čeprav bi delal na nestabilni podlagi?

Prepričana sem, da niste. Tako tudi v vašem življenju vsak premik 'jaza' povzroči napačne črte, prekine delo in pokvari umetnino našega oboževanja vrednega Slikarja.

Ostanite v miru. Premikajte se samo takrat, ko se Jezus. V Jezusu je življenje (glejte Janez 5,26) in on je tisti, ki daje življenje vsaki živi stvari.

Duh v Cerкви je božanski. On ni pasiven, len ali nerodoviten. Toda Njegova dejavnost je popolnoma odvisna od Boga, ki deluje in vlada. Ljudje v Cerкви so duhovni otroci, ki se morajo prav tako premikati samo po navodilih Duha.

Dejanja, storjena po Božjih zakonitostih, so od Boga; dejanja ustvarjenih bitij pa so, ne glede na dober videz, še vedno samo človeška. Vsaka krepost in odlika v njih je le zaradi božanske milosti.

Jezus Kristus nam pravi, da je življenje samo v njem. Vsa druga človeška bitja ga imajo zgolj izposojenega. Jezus želi človeštvu podariti življenje. Ko boste zavrnili sebično življenje 'jaza' in zatrli njegove dejavnosti, boste odprli vrata in naredili prostor za Gospodarja.

»Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo« (2. pismo Korinčanom 5,17).

Ali si želite, da bi stare stvari postale nove? Dajte na stran svoje dejavnosti, da bi jih lahko nadomestile Božje.

Človek je po naravi buren in nemiren. Naredi malo, čeprav se zdi veliko. Jezus je pokaral Marto, čeprav je bilo to, kar je delala, videti dobro. »Marta, Marta,« je rekel Jezus, »skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet« (Luka 10,41–42).

Kaj je izbrala Marija? Počitek, spokojnost, mir. Prenehala je delati, da bi lahko Kristusov Duh deloval v njej.

Odpovejte se sebi in vsem iz sebičnosti motiviranim dejavnostim. Sledite Jezusu. Tega ne morete storiti, če vas žene vaša duša.

Pavel je rekel: »Kdor se z Gospodom druží, je en duh« (1. pismo Korinčanom 6,17). Psalmist je rekel: »Jaz pa, Božja bližina je dobrina zame« (Psalm 73,28).

Kakšne so prednosti tega, da se bližamo Bogu in se združujemo z njim? To je začetek večne harmonije enosti z Bogom Očetom.

Kaj lahko ustvarjena bitja zadovolji bolj kakor to, da so večno povsem blizu Stvarnika?

SVETI DUH V MOLITVI

Življenjsko pomembno je, da pozorno preberete citate Svetega pisma v tem poglavju. Bog je razodel svojim otrokom skrivnost učinkovite molitve, ko nam je povedal, kako nam po svojem Svetem Duhu pomaga moliti.

»In če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov« (Rimljanom 8,9).

Če hočemo pripadati Jezusu, moramo biti izpolnjeni z njegovim Duhom in izpraznjeni starega, sebičnega življenja.

Apostol Pavel je poznal nujnost božanskega vpliva Duha v svojem življenju. V pismu Rimljanom 8,14 nadaljuje: *»Kajti vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi.«* Za dokončanje zunanjega božanskega dela je najprej treba doseči notranje božansko izpolnjenje.

»Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: 'Aba, Oče!'« (Rimljanom 8,15).

Duh, o katerem govori Pavel, ni nihče drug kot resnični Duh Jezusa Kristusa, ki pride k nam, živi v nas in preko nas in nam pomaga doživljati prisotnost Boga. Njegov Duh prinaša zagotovilo, da nismo več otroci tega sveta, ampak da zdaj pripadamo Bogu.

»Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci« (Rimljanom 8,16).

Ali hrepenite po tej enosti z Bogom? Ali je vaša duša lačna in žejna tega združenja z njim?

Če je tako, dragi Božji otrok, se predajte vplivu čudovitega Kristusovega Duha. Dovolite si sprejeti resnico Božje besede, da vas bo on zares popolnoma izpolnil. Z radostjo sprejmite *'Duha svobode'*, ki pripada samo Božjim otrokom, in odložite *'duha suženjstva'*.

Dovolite svojemu duhu, da bi bil osvobojen in okrepljen z navdušenjem za Božje stvari.

Pavel piše preprosto, tako da bi vsi lahko razumeli to življenjsko pomembno skrivnost molitve: *»Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdihom«* (Rimljanom 8,26).

Bog je govoril preko Pavla, da ne bi bili nevedni glede duhovnih stvari. Hotel je, da se zavedamo zastopništva Svetega Duha skozi nas, ko molimo. Ne stojimo sami pred Bogom. Kakšno blaženo upanje in tolažbo nam to daje!

Bog ve, kaj potrebujemo, njegov Duh pa je v nas – mar mu torej ne bi morali dovoliti, da izlije svoje neizrekljive vzdihove za nas?

Jezus je rekel Očetu: *»Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš«* (Janez 10,42). Če dovolimo njegovemu Duhu, da moli in posreduje za nas, bomo tudi mi vedno uslišani.

Zakaj? Poslušajte še enkrat Pavla, ki je obvladal to skrivnost. *»On pa, ki preiskuje srca, ve, kaj je misel Duha, ker po Božji volji prosi za svete«* (Rimljanom 8,27).

Preprosto rečeno, Božji Duh moli samo v skladu z Božjo voljo. Božja volja je, da bi bil vsak človek odrešen in da bi mi postali popolni. Sveti Duh zato posreduje za vse, kar je potrebno za našo izpopolnitev.

Zakaj ste potem obremenjeni s skrbmi tega sveta? Zakaj se potem utrudate na mnogih poteh, ne da bi kdaj rekli: *»Počival bom v Njegovem miru!«*?

Bog vas vabi, da preložite vse svoje skrbi nanj, *»saj on skrbi za vas«* (1. Petrovo pismo 5,7).

Njegovo srce mora biti polno velike žalosti, ko pogleda na svoje ustvarjene, ki se vsi izčrpavajo v tisoč zunanjih stvareh – ko je vendar treba tako malo za dosego vsega, kar si želijo. *»Zakaj,«* je rekel Bog, *»trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti? Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro, naj uživa v sočni jedi vaša duša«* (Izaija 55,2).

O, da bi poznali blagoslov pazljivega poslušanja Boga! Kako zelo bi bile naše duše okrepečane zaradi takšne usmeritve!

»Umolkni, vse meso, pred GOSPODOM!« (Zaharija 2,17)

Prenehajte se truditi s svojo molitvijo takoj, ko zaznate, da želi Božji Duh moliti skozi vas.

Bog nam zagotavlja, da se nam ni treba bati ničesar. On nam obljublja, da bo zelo dobro poskrbel za nas.

»Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, jaz te ne pozabim. Glej, na obe dlani sem te napisal, tvoje obzidje je vedno pred menoj.« (Izaija 49,15–16)

Kako se sploh lahko še bojite popolnoma predati vodstvu Boga, ko preberete te čudovite besede tolažbe?

20. poglavje

STVARI SRCA

Ena prvih stvari, ki jih boste začeli doživljati na svojih na novo odkritih poteh molitve, bo želja, da to poveste še drugim. Naj vas pripravim, da vaš trud ne bi bil brezploden.

Vsak, ki dela za spreobrnitev drugih, mora najprej doseči njihova srca. Če so tisti, ki jih ljubite in jim pričujete, takoj seznanjeni s skrivnostmi molitve in z načini, kako doživljati Boga v molitvi, vam zagotavljam, da jih bo to privedlo do resničnega spreobrnjenja.

Le malo sadu pa bo v osebi, če jo učite mnogih obremenjujočih zunanjih dejavnosti, namesto da bi jo vodili v spoznanje »*Kristusa v vas, upanja slave*« (Pismo Kološanom 1,27).

Vi, ki ste služabniki, morate poučevati svojo čredo, kako naj doživijo prisotnost Boga, ki je v njih. Tako bo lahko kmet pri svojem plugu imel blagoslovljeno, čudovito skupnost s svojim Bogom. Delavec bo lahko, čeprav v zunanjem človeku izčrpan od truda, v svojem notranjem človeku obnovljen v moči. Vse oblike greha in skušnjave bodo kmalu izginile in ti, o služabnik, boš imel ljudi, ki razmišljajo in živijo duhovno.

Ko ste enkrat pridobili dostop do srca drugega človeka, se lahko brez težav pogovarjate o stvareh, ki se tičejo Duha. Zato Bog bolj kot vse drugo zahteva srce. Samo tako lahko uničimo strašne grehe pijanstva, bogokletja, pohotnosti in kraje. Jezus Kristus bi vsepovsod zavladal z mirom in Cerkev bi bila v celoti prenovljena.

Nedvomno je propad notranje svetosti izvor mnogih grehov, ki so se pojavili na svetu. Vsi ti bi bili premagani, če bi bila ponovno utrjena notranja pobožnost.

Greh prevlada nad dušo, ki ni dovolj močna v veri in molitvi. Če bi svoje tavajoče brate, namesto da jih zaposlujemo z brezkončnim razlaganjem in dokazovanjem, raje učili, kako preprosto verovati in vztrajno moliti, bi jih vodili v čudoviti objem Božjih rok.

O kako neizrekljivo veliko izgubo prenaša človek, ki zanemarja svojega notranjega, duhovnega človeka! In kako bodo morali odgovarjati tisti, ki jim je bila zaupana skrb za duše, pa niso posredovali tega skritega zaklada svoji čredi!

Nekateri izmed vas se boste opravičevali, češ da je ta način nevaren ali da preprosti ljudje niso zmožni razumevanja stvari Duha.

Toda Pismo zagotavlja: »*GOSPODOVO pričevanje je zanesljivo, nevednega dela modrega*« (Psalm 19,7).

Kakšna nevarnost je lahko v hoji po resničnih poteh Jezusa Kristusa, v predajanju sebe njemu tako, da gledamo neprestano nanj, da popolnoma zaupamo v Njegovo milost in predamo vso moč svoje duše Njegovi najčistejši ljubezni?

Preprosti so daleč od nezmožnosti za to popolnost. Po svoji nežnosti, nedolžnosti in ponižnosti so ravno oni tisti, ki so še posebej usposobljeni za ta dosežek. In ker niso navajeni razumskega premlevanja vsake podrobnosti, so manj trmasti v svojih prepričanjih. Tisti, ki so omejeni in zaslepljeni s samozadostnostjo, se mnogo bolj upirajo delovanju milosti.

»*Razkritje tvojih besed razsvetljuje, nevednim daje razumnost*« (Psalm 119,130).

Duhovni očetje, pazite, da ne boste kateremu od svojih najmanjših preprečili, da pridejo h Kristusu. Jezus je rekel apostolom: »*Pustite otroke in ne branite jim priti k meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo*« (Matej 19,14). Celot najmlajši otrok lahko izkusi Boga. Jezus je grajal svoje apostole, ker so zadrževali otroke stran od njega.

Kako pogosto smo obvezovali svoje zunanje telo, medtem ko je bolezen ležala v našem srcu! Razlog, da smo bili tako zelo neuspešni pri reformiranju človeštva, je ta, da smo se ukvarjali z zunanjimi zadevami namesto z notranjimi. Če pa najprej opravimo s stvarmi srca, zunanje sledijo popolnoma spontano.

Ko učimo človeka, naj išče Boga v svojem srcu, naj misli nanj, naj se vedno vrne k njemu, če kdaj odtava stran, in naj bo popolnoma usmerjen v to, da bi mu bil v veselje – takrat ga vodimo k izvoru vse milosti. Tam bo našel vse, kar je potrebno za posvečenje.

Rotim vas vse, posebno pa tiste, ki ste odgovorni za druge duše, že od začetka jih učite poti Jezusa Kristusa. Ne, ne jaz, ampak Gospod Jezus sam vas kliče k temu po svoji krvi, ki jo je prelil za tiste, ki vam jih je zaupal.

O vi, ki razširjate Gospodovo milost, vi pridigarji njegove besede, vi služabniki njegovih zakramentov – utrdite njegovo kraljestvo! Njega samega naredite za vladarja v srcu, kajti srce je mesto, kjer se porodi nasprotovanje ali pa pokorščina.

Učite mlade moliti, a ne z razmišljanjem, metodami ali razumevanjem, ampak z molitvijo iz srca, ki je molitev Božjega Duha, ne pa človeška izmišljotina.

Če jih usmerjate, da molijo v dovršenih obrazcih, boste ustvarili velike ovire. Z učenjem lepo oblikovanega jezika molitve jih boste zapeljali v napačno smer.

Pojdite torej, vi ubogi otroci, k vašemu nebeškemu Očetu. Govorite v svojem naravnem jeziku. Četudi se vam zdi preprosto in grobo, se Njemu ne zdi tako. Tudi vsak zemeljski oče je bolj kakor suhih, brezplodnih, lepo izbranih besed vesel, če se obrnemo nanj z ljubeznijo in s spoštovanjem, saj to prihaja iz srca. Neprikrita čustva ljubezni so neskončno bolj pomenljiva kot vsako izražanje ali razumarstvo.

Ljudje so želeli ljubiti po formalnih pravilih in so izgubili mnogo te ljubezni. O, kako nujno je učiti umetnost ljubezni!

Ne obstaja boljši način, da se naučite ljubiti Boga, kot da ga preprosto ljubite.

Božji Duh ne potrebuje nobenega našega programa. Kadar mu je po volji, spremeni pastirje v preroke. Na široko odpira vrata templja molitve in na ulicah glasno kliče: »*Kdo je preprost? Naj pride sem!*« (Pregovori 9,4).

To poglavje zaključujem z Jezusovimi besedami. Dvignil je svojo molitev k nebesom in rekel: »*Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem*« (Matej 11,25).

21. poglavje

KONČNI CILJ

Skupaj smo prepotovali precejšnje pot v doživljanju Boga. Kaj pa je naš končni cilj? *To je, da smo združeni z Bogom v božanski enotnosti za večnost.*

Vendar pa nobeden od načinov, ki sem vam jih predlagala, ni samemu sebi namen. Kadarkoli je vse povedano in storjeno, ostane preprosto dejstvo: Bog je Bog. Vse, kar je človeškega, pa naj bo še tako plemenito, mora biti najprej uničeno.

Vsa prizadevanja – ne, prav sam obstoj – 'jaza', nas samih, mora biti uničen. Nič ne nasprotuje Bogu bolj kakor mi sami. Čistost vašega duha se bo povečala sorazmerno z izgubljanjem njegove sebičnosti. Ko se boste ločevali od te, boste dosegali čistost in nedolžnost Boga.

Da lahko zedinite dve tako nasprotni stvari, kot sta čistost in preprostost Boga ter nečistost in zapletenost človeka, je potrebno več kot le prizadevanje ustvarjenega bitja.

Čisto nič drugega kot delovanje Vsemogočnega lahko to doseže, saj si morata biti dve stvari podobni, preden lahko postaneta eno. Nečistost žindre se ne more združiti s čistostjo zlata.

Kako potem Bog očičuje? Pošlje svojo Modrost pred seboj kakor ogenj, da uniči vse nečiste dejavnosti. Nič se ne more upirati moči tega ognja. Vse použije. Da bi uničil vso nečistost ustvarjenega bitja, pošlje Bog to Modrost, da vas pripravi za božansko združenje.

Da bi lahko bili združeni z Bogom, morate sodelovati z njegovim neizmernim mirom ali pa boste preprečili njegovo delovanje.

Vaš duh nikakor ne more prispeti do božanskega združenja ali postati eno z Bogom, dokler niste vpeljeni v njegov počitek in čistost.

Bog očiščuje vašega duha z Modrostjo kakor zlatarji kovino v peči. Zlato ne more biti očiščeno drugače kakor z ognjem, ki použije vse, kar je zemeljskega in tujega.

Zemeljski del se ne more spremeniti v zlato. Ne, stopiti se mora in razpasti z močjo ognja, da se izloči vsaka tuja snov. Znova in znova mora v peč, dokler zlato ne izgubi vsake sledi onesnaženja in ga ni več mogoče bolj očistiti.

Zdaj zaradi njegove popolne čistosti in enostavnosti zlatar ne more odkriti nobene nečiste primesi več. Ogenj se ga ne dotakne več. Če bi ostal v peči, se njegova brezmadežnost ne bi povečala niti se njegova teža ne bi zmanjšala.

Zdaj je zlato pripravljeno za najbolj prefinjeno obdelovanje. Če se od tod naprej zlato kdaj zdi potemnjeno ali umazano, to ni nič več kot površinska nečistost, ki jo je povzročil stik z neko tujo snovjo, kar pa ni ovira za njegovo uporabo.

Ta površinska zatemnitev je zelo drugačna od njegove prejšnje manjvrednosti, ki je bila skrita prav v njegovi naravi.

Zdi se, da Bog nekatere površinske pomanjkljivosti pusti tudi največjim svetnikom, da jih obvaruje ponosa in jih skrije v zavetju svoje prisotnosti.

Vendar pa ne govorim o grehu, ki bi nas ločil od popolne združitve. Ne predstavljam si, da bi kdo lahko kaj takšnega sklepal iz moje preproste ilustracije.

Dalje, čisto in nečisto zlato se nikoli ne pomešata med seboj. Zlatar ne more zmešati žlindre in zlata. Kaj bo potem storil? Očistil bo žlindro z ognjem.

To misli Pavel, ko pravi: »... ogenj bo preizkusil, kakšno je delo tega ali onega« (1. pismo Korinčanom 3,13). Dodaja še:

»Tisti pa, čigar delo bo zgorelo, bo trpel škodo. Sam se bo sicer rešil, vendar kakor skozi ogenj« (v. 15).

Pavel pravi, da obstajajo dela ljudi, ki so tako razvrednotena z nečistimi primesmi, da morajo oni kljub temu, da jih Božje usmiljenje sprejme, iti skozi ogenj, da se očistijo sebe.

V tem smislu je Bog rekel, naj preiskujemo in sodimo svojo pravičnost. *»Kajti noben človek se ne bo opravičil pred njim z deli postave«* (Rimljanom 3,20). Bog nas naredi pravične s svojo pravičnostjo po veri v Jezusa Kristusa.

Tako morajo božanska pravičnost in modrost kot krut in požirajoč ogenj uničiti vse zemeljsko, čutno in meseno, da je nato lahko duša združena z Bogom.

To se nikoli ne more doseči s kakršnimikoli deli ustvarjenega bitja. V bistvu se človek vedno podreja z obotavljanjem, ker je tako zaljubljen sam vase in se tako boji svojega uničenja. Če Bog ne bi vplival nanj z močjo in avtoriteto, v ta proces ne bi nikoli privolil.

Pri tem želim dodati, da Bog ne oropa človeka njegove svobodne volje, zato se človek vedno lahko upira božanskemu delovanju. Bila bi v zmoti, če bi rekla, da Bog deluje absolutno in brez človekovega strinjanja.

Naj pojasnim: če bi se človek umirjen in brez upiranja strinjal z Bogom, bi On smel uporabiti vso moč in v celoti prevzeti vodstvo. Na začetku svojega spreobrnjenja se je človek odkritosrčno predal vsemu, kar Bog hoče. S tem je dal aktivno privoljenje vsemu, kar bi Bog zahteval. Toda ko Bog začne prečiščevati, duša zelo pogosto ne prepozna, da je to v njeno dobro. Raje si misli nasprotno.

Ko je zlato prvič položeno v ogenj, se zdi, da počrni, namesto da bi postalo bolj svetlo. Prav tako duša občuti proces svojega čiščenja, vendar se ji zdi, da je čistost izgubljena.

Če bi bilo zahtevano aktivno in nedvoumno privoljenje, bi to duša lahko storila le s težavo. Pravzaprav bi ga pogosto celo zavrnila. Vse, kar mora storiti zdaj, pa je, da s svojim pasivnim privoljenjem karseda potrpežljivo prestande vse te božanske operacije.

Tako Bog očisti dušo njenih mnogovrstnih samovoljnih prizadevanj, ki pomenijo veliko neskladnost med človekom in njegovim Stvarnikom.

Proces očiščevanja lahko traja dolgo, toda ne sme vam upasti pogum! Predajte se Božjemu Svetemu Duhu, dokler vas popolnoma ne prevzame.

22. poglavje

PRIZADEVAJTE SI, DA SPOZNATE BOGA

»Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu« (Pismo Filipljanom 3,13–14).

Ali ne bi rekli, da je človek izgubil razsodnost, če je začel potovanje, potem pa ostal v prvem prenočišču, ker so mu pač drugi popotniki rekli, da so uživali, ko so bili tam?

To je moja molitev za vse, ki ste prebrali tole knjižico. Tecite naprej proti cilju. Ne ustavite se na prvi stopnji svojega potovanja.

Ne mislite si, da ni nobene potrebe po aktivnosti na začetku vaših potovanj k doživljanju Boga. Najprej morate iti skozi vrata. Ko vas Oče pokliče v druženje z njim, morate prisluhniti klicu in v poslušnosti stopiti na ozko pot.

Prva pomagala, ki jih dobite na začetku poti, vam bodo postala škodljiva, ko boste napredovali v Jezusu. Pustite jih ob strani, sicer vas bodo ovirala pri doseganju cilja.

Sledite Pavlovemu zgledu in se dajte voditi Božjemu Duhu (glejte Rimljanom 8,14). On vas bo vodil do končnega cilja, do večnega uživanja Boga.

Čeprav sem prepričana, da se boste mnogi strinjali z mano, da je uživanje Boga edini končni namen, za katerega smo bili ustvarjeni, vem tudi, da se jih mnogo med vami boji in celo izogiba procesa na poti do tega cilja.

Kako čudno, da si mnogi med vami dovolite misel, da vaše preizkušnje prinašajo zlo in nepopolnost. Ni tako! To, kar pošilja

Bog, bo prineslo samo izpopolnitev njegove slave v vašem sedanjem in prihodnjem obstoju.

Ne bodite nevedni glede tega: dejstvo je, da je Bog najvišje Dobro. Popolna blagoslovljenost je v enosti z njim. Vsak svetnik se bo razlikoval od drugih po slavi glede na popolnost te enosti z njim.

Zapomnite si, da ne morete biti dovolj aktivni, da bi dosegli to skupnost z Bogom, ker je Bog sam tisti, ki nas mora najprej pritegniti k sebi. Potem bo v naši preprostosti in predanju Bog nadaljeval naše poenotenje z njim na čudovit način.

Pot ni nevarna. Ne, Jezus Kristus jo je prepotoval pred nami. To daje možnost vsem, da potujejo po njej, da izkusijo srečo druženja z Bogom, tako v tem življenju kot tudi v prihodnjem.

Še enkrat poudarjam: poklicani ste, da uživate Boga – ne samo njegove darove.

Čeprav so Njegovi darovi čudoviti, ne morejo prinesiti popolnega zadovoljstva vaši duši. Najbolj vzvišeni Božji darovi ne morejo prinesiti sreče, če Darovalec ne podari tudi samega sebe.

Vsa želja našega nebeškega Očeta je, da podari sebe vsakemu ustvarjenemu bitju toliko, kolikor smo ga zmožni in pripravljene sprejeti.

Zakaj se potem obotavljate prepustiti Bogu, da vas pritegne k sebi? Zakaj se bojite priprave na to božansko združenje?

Nikoli se ne boste mogli pretvarjati, da ste dosegli to stanje, če ga niste. Nihče se ne more. Kmalu boste razkriti, saj se tudi oseba, ki umira od lakote, ne more delati, da je sita in zadovoljna. Neka želja ali beseda, neki vzdih ali znak vam bo neizogibno ušel in izdal dejstvo, da ste daleč od tega, da bi bili zadovoljni.

Vidite, vse to sem napisala, da vam še enkrat povem, da ne morete doseči tega cilja s svojim trudom. Ne bi si domišljala, da lahko kogarkoli od vas seznanim s tem. Pišem samo, da pokažem pot k spoznavanju Boga.

Rotim vas, ne navežite se na postajališča ali na katerokoli zunanjo dejavnost. Vse to morate namreč pustiti za seboj, ko Bog da znak za nadaljevanje. Ali ne bi bilo krivično in kruto, če bi vodili žejnega človeka k hladnemu izviru in ga zvezali, da ne bi mogel doseči vode, potem pa gledali, kako umira od žeje? Toda ravno to počenjamo.

Naše potovanje k Bogu ima svoj začetek, svoje napredovanje in svoj zaključek. Čim bližje smo koncu poti, tem bolj oddaljen je njen začetek. Enega moramo zapustiti, da bi prispeli do drugega.

Pritisnite naprej, vztrajno hodite naprej, prizadevajte si, da spoznate Boga! Ne bodite kakor večina človeštva, ki se ponaša s svojo slepo modrostjo.

Zares, veliko resnico nam je razkril Jezus, ko je rekel: *»Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikriš modrim in razumnim, razodel pa otročičem«* (Matej 11,25).

POMEMBEN DODATEK

Namenjen je vsakemu, ki v sebi še nima gotovosti in miru glede svojega odrešenja in večnega življenja z Bogom. Sveto pismo opisuje odrešenje kot novo rojstvo grešnega človeškega duha. Jezus je rekel, da se *moramo* na novo roditi od zgoraj, da sploh lahko stopimo v Božje kraljestvo (Janez 3,3–7). To je čudež, ki ga Bog želi narediti za vsakega človeka.

»Kako pa se ta čudež odrešenja lahko zgodi v meni?«

Bog je naredil pot do odrešenja tako preprosto, da jo lahko razume prav vsak. Treba je le, da se je človek pripravljen ponižati in priznati, da potrebuje odpuščanje svojega greha oz. prestopkov Božjega zakona. Greh ni le kršitev moralnih pravil, ampak ga Sveto pismo opisuje kot stanje človeka, ki je v svojem srcu obrnjen stran od Boga in hoče živeti brez njega. Vse zle misli, besede in dejanja ljudi so posledica takšne zgrešene naravnosti srca. In Sveto pismo ne dopušča dvoma glede tega: »*Vsi so grešili*« (pismo Rimljanom 3,23). Čeprav smo vsi tako ali drugače prestopali Božji zakon, je Bog poskrbel za našo pomilostitev in odrešenje po Jezusu Kristusu.

»In kaj moramo storiti, da bi sprejeli ta Božji dar?« Sveto pismo nas uči takole:

»Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja. Saj pravi Pismo: Kdor koli vanj veruje, ne bo osramočen. Ni namreč razločka med Judom in Grkom, kajti isti je Gospod vseh, bogat za vse, ki ga kličejo. In res: Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen.«

(pismo Rimljanom 10,9–13)

»Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil. Če pa ljudem ne odpustite, tudi vaš Oče ne bo odpustil vaših prestopkov.«

(evangelij po Mateju 6,14–15)

K Bogu lahko prihajamo samo po veri v to, kar nam je razodel z njegovo besedo. Božja beseda pride do nas v pisni obliki ali pa nam jo nekdo pove, in če jo sprejmemo, dobimo tudi vero, ki je vseč Bogu. Naslednja molitev je primer, kako mu lahko izrazimo to svojo vero. Najprej jo preberite in če se z njo strinjate, jo izrecite tudi Bogu.

»Jezus! Verujem, da me Bog ljubi in da te je poslal, da si umrl namesto mene na križu. Verujem tudi, da te je Bog obudil od mrtvih in te povišal na svojo desnico kot najvišjega kralja in sodnika vseh ljudi.

Jezus, zato svoje življenje izročam tebi in te priznavam za svojega Gospodarja! V poslušnosti tvoji zapovedi odpuščam vsakemu, ki me je v življenju prizadel.

Prav zdaj z vso hvaležnostjo sprejemam popolno odpuščanje mojih grehov in čudež odrešenja, ki je Tvoje novo, večno življenje. Z vso hvaležnostjo sprejemam tudi obljubljeni nebeški dar, Svetega Duha, ki me bo učil živeti to novo življenje.

Verujem, da je Bog postal moj nebeški Oče in da me sprejema kot svojega ljubljenega otroka. Hvala ti, Jezus! Hvala ti, Oče!«

Ko verujemo nekaj tako čudovitega in globoko v sebi vemo, da je resnično, se bomo vsak dan z veseljem zahvaljevali Bogu za njegovo milost. Novo rojstvo v duhu pa je šele prvi korak. Jezus vas kliče, da postanete Njegovi učenci. Berite in pre-mišlujte Njegove besede, opazujte in posnemajte Njegov zgled. Tudi ta knjižica je bila napisana, da bi vam pomagala v novem življenju z Bogom.

PRIPOROČAMO V BRANJE:

Sveto pismo (www.svetopismo.si, www.biblija.net)

Derek Prince: Zahvaljevanje, slavljenje in čaščenje

Derek Prince: Moč razglašanja Božje besede

Derek Prince: Molitev in post, ki spreminjata zgodovino

Jonas Abib: Vsak dan s Svetim pismom

(Zgoraj navedene knjige so na voljo tudi v knjižnicah.)

Andrew Murray: V Jezusovi šoli molitve (še ni izšla pri nas)

Andrew Murray: Posredniška molitev (še ni izšla pri nas)

Madame Guyon:
Experiencing God Through Prayer

Slovenska izdaja:
Kako doživljati Boga v molitvi

Založba in leto izida:
Karis, Ljubljana, 2016

Prevod:
Boštjan Cerk

Jezikovni pregled:
Aleksandra Belšak, Neda Milos, Stanka Kašnar

Cena: brezplačno

Knjižico si lahko za lastno uporabo tudi natisnete s tiskalnikom
(za velikost A5 uporabite način izpisa »booklet/knjižica« ali »2 strani na A4«)

Več informacij:

spletna stran: www.ekaris.net

telefon: (01) 3631 048

e-pošta: info@ekaris.net

Madame Guyon: **Kako doživljati Boga v molitvi**

Čeprav je ta krščanska klasika nastala pred več kot štirimi stoletji, še danes nosi veliko dragocenih resnic o Bogu in osebnem odnosu z njim. Je praktična in koristna tako za začetnike kot tudi za vse, ki so že dlje časa kristjani.

Madame Jeanne-Marie Guyon je spoznala veliko razliko med pustim izrekanjem molitev Bogu in resničnim dialogom z njim, v katerem občutimo njegovo prisotnost, mir, veselje in ljubezen ter sprejemamo njegove odgovore. Kot je zapisala avtorica, to ni zahtevno, niti za otroke niti za neizobražene, treba pa si je vzeti čas in stopiti na to pot, na katero je Jezus Kristus poklical vse.

Pričujoča knjižica je bila prvič prevedena v slovenščino pred skoraj dvajsetimi leti pod naslovom »Kako izkusiti Boga v molitvi« in objavljena le v obliki člankov. Leto pred štiristoto obletnico smrti njene avtorice pa je izboljšani prevod izšel še uradno kot elektronska knjiga, ki je za osebno uporabo brezplačno dostopna vsem.